No. 109. 1839.

VLISSINGSCHE COURANT

Dingsdag 10 September.

De Uitgave dezer Courant geschiedt des Dingsdags, Donderdags en Zaturdags. De prijs van het Abonnement, voor drie maanden, is f 2,25, en franco per post f 2,50. De Advertentien behooren op ongezegeld papier te worden ingeleverd. Dezelve worden gerekend tegen 20 ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs, van 1 tot 6 regels, is f 1,20, en voor iederen regel daarboven 20 ct.; behalve het, voor elke Advertentie, aan het Rijk verschuldigde Zegelregt van 35 ct. Brieven enz., franco.

Nieuwstijdingen.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, *den* 3 *September*. De Prins *van Joinville* heeft Konstantinopel weder verlaten en zich, over Gallipoli, naar de Fransche vloot terug begeven. Het niet afzeilen der Engelsche en Fransche escaders naar de Egyptische kust werd door sommigen aan eene gevreesde beweging der Russische vloot in de Zwarte zee toegeschreven, door anderen, hetwelk waarschijnlijker is, daaraan, dat men het bepaald antwoord van den Onderkoning wilde afwachten, alvorens verdere demonstratiën te doen.

— Men meldt uit Berlijn dd. 27 Augustus: "Sinds eenige weken heeft zich hier, onder het voorzitterschap van den Predikant *Bultmann*, een bekeeringsgenootschap gevormd, hetwelk ten doel heeft, de publieke meisjes dezer stad in boetende *Magdalena's* te veranderen. Daar zoodanige meisjes, als zij in eene burgerlijke dienst overgaan wilden, in de huizen van ontucht niet mogen teruggehouden worden, zoo is de aandrang zeer groot. Het kwaad zal echter niet ligt te verhelpen zijn, want de Policie heeft thans meer dan 300 dezer ongelukkigen op hare lijsten, en van andere, die deze kostwinning minder gepatenteerd uitoefenen, moet men er in menige policiewijk bij de honderd tellen.

De vrees dat de hooge stand van den Weichsel tot eene overstrooming zou leiden, heeft zich ongelukkig bewaarheid. Het verkeer met Praga is zeer gevaarlijk; groote hoeveelheden hooi, graan en haver dreven op den vloed. Onze geheele omstreek en hooger op is in een meer veranderd. De aangerigte schade is onberekenbaar; een groot aantal ingezetenen heeft al zijne bezittingen verloren.

— Te Rome wordt verzekerd, dat de Koningin-weduwe van Sardinië besloten heeft hare overige dagen in een nonnenklooster door te brengen.

— In eenen brief uit Alexandrië, worden de volgende bijzonderheden vermeld:

"Ten bewijze, hoe weinig de Onderkoning aan de overgave der vloot denkt, strekt ook de omstandigheid, dat niet alleen het grootste deel der scheepsofficieren, maar ook alle de loodsen ontslagen worden, zoodat er zich een aan boord van elk schip bevond. — Onder de Turksche zeelieden heerscht intusschen groote ontevredenheid. Al het Constantinopolitaansche zilvergeld is namelijk bij besluit des Onderkonings tot op de helft van de waarde verminderd, en daar de Turksche vloot geen ander geld had, heeft zulks reeds tot onaangename tooneelen geleid.

In Syrië, vooral in het noord-westelijke gedeelte, van Aleppo tot Adana, is het nog altijd zeer onrustig. Overal stroopen gewapende roovers rond, die plunderen en vermoorden, wat zij ontmoeten. In Alexandrette waagt zich niemand buiten de stad; het voor de bewoners noodige drinkwater moet onder sterke bedekking gehaald worden, welke dagelijks schermutselingen met de roofzieke Turkomannen heeft. *Ibrahim* tracht hieraan met geweld een einde te maken; wat aan de door hem afgezonden troepen in handen bleeft, wordt over de kling gejaagd; de overigen worden in zijne regementen ingelijfd, en, hoe vreemd het ook klinken moge, zulke gepreste soldaten leggen naderhand den grootsten ijver aan den dag, in het bestrijden van andere roovers en muitelingen. In Egypte is het even zoo; iedereen heeft aldaar eenen natuurlijken afkeer van den soldaten-stand, en meer voor de daaraan verknochte krijgstucht; maar eenmaal ingelijfd zijnde, doet de Egyptische soldaat niets liever, dan anderen pressen, en dan is hij onverbiddelijk.

ENGELAND.

LONDEN, *den* 4 *September*. Op Claremont, het goed aan den Koning der Belgen toebehoorende, worden groote toebereidselen gemaakt, om dien Vorst en zijne Gemalin eerlang aldaar te ontvangen.

— Volgens de laatste berigten uit New-York, die tot den 10 Augustus loopen, hebben de Indianen de Noord-Amerikaansche officieren en soldaten, die aan eene rivier gelegerd waren en de noodige voorzorgen verzuimd hadden, onverhoeds overvallen en dertien daarvan verraderlijk vermoord. Dien ten gevolge, is de oorlog tusschen de troepen der Vereenigde Staten en die inboorlingen op nieuw uitgebroken. In een der dagbladen van Floria leest men te dier gelegenheid de volgende zinsneden, die pijnlijke gewaarwordingen opwekken:

"Het vraagstuk is thans beslist. Het door den Generaal *Macomb* met de Indianen gesloten verdrag moet als geheel nietig beschouwd worden, en zoo wel de regering als het volk moeten, hoe smartelijk dit ook vallen moge, zich bereid houden, om tot elken prijs den oorlog door te zetten, *tot dat de Indianen uitgeroeid zijn*. Wij zijn op een noodlottig standpunt geplaatst en hebben de moeijelijkste keus te doen tusschen de voortzetting van zulk een oorlog, of wel de openlijke erkenning, dat wij ons door een handvol stroopende wilden, *onder sterk vermoeden, dat niet wy, maar zy het regt aan hunne zyde hebben*, laten verslaan. Wat ons persoonlijk betreft, wij aarzelen geen oogenblik, om ons voor het eerste te verklaren."

FRANKRIJK.

PARIJS, *den* 4 *September*. Te Neuilly is dezer dagen de oudste inwoonster dier plaats, en denkelijk van geheel Frankrijk, overleden. *Maria Margaretha Charles*, eene zwarte, in 1727 in Afrika geboren, werd in 1741 aan den Luitenant-Generaal marquis *de Cocherel* als slavin verkocht, die haar naar zijne bezittingen in Amerika medevoerde en de opvoeding zijner kinderen aan haar toevertrouwde. Gedurende den opstand op St. Domingo, in 1789, vergezelde zij hare meesteres naar Frankrijk, welke haar, uit erkentenis harer diensten, de vrijheid en de verzekering van een onbezorgd bestaan verschaften. Sedert vijftig jaren woonde zij, te Neuilly, zonder ooit ziek te zijn, tot dat zij, honderd en twaalf jaren oud, zacht den laatsten adem uitblies.

— De Admiraal *Baudin*, die bij de onderneming tegen Mexico het bevel gevoerd heeft, is te Parijs aangekomen.

NEDERLANDEN.

's GRAVENHAGE, *den* 5 *September*. Z. M. heeft den Kolonel van den Generalen staf, *C. Nepveu*, benoemd tot chef van den staf van Z. K. H. den Veldmaarschalk, en aan dezen hoofdofficier tevens opgedragen de opperdirectie van den Generalen staf alhier.

— Men verneemt met het meeste genoegen, dat er voor het invoeren der nieuwe wetgeving, door het gouvernement aan de gemeente-besturen aanzoek is gedaan, dat de toen bestaande keuren en reglementen, voor zoo veel noodig, in verband met die wetgeving zouden gebragt worden, en te dier gelegenheid allen zouden worden herzien en tot een volledig geheel gebragt.

GRONINGEN, *den* 5 *September*. Wij zijn van goederhand onderrigt, dat men geenszins van voornemens is, het hier aanwezige flankeurbataillon der 8e afdeeling infanterie, van hetwelk twee kompagniën aan de Hanoversche grenzen zijn gedetacheerd, voorleerst van garnizoensplaats te doen veranderen; zoodat het onlangs verspreide gerucht, omtrent het vertrek van dat bataillon naar de residentie, ongegrond blijkt geweest te zijn.

De reorganisatie van de Nederlandsche landmagt is op handen. Bij eene missive van den 30 der vorige maand heeft Zijne Excellentie, de Directeur-Generaal van Oorlog te dien einde de bevelhebbers der korpsen aangeschreven, om geene veranderingen meer in de kaders hunner onderhebbende korpsen te doen plaats vinden; zoodat er thans vooreerst geene onderofficieren noch korporaals meer mogen worden benoemd of van het eene korps en onderdeel bij het andere overgeplaatst. — De meest mogelijke bezuiniging zal het rigtsnoer der reorganisatie uitmaken; vereenvoudiging tevens het doel zijn. Ofschoon er van dezelve tot nog toe niets zekers is uitgelekt, zeggen sommigen toch, dat het getal afdeelingen infanterie weder op dezelfde sterkte, als vóór de onlusten, zal worden gebragt, doch dat deze afdeelingen kleiner zullen zijn. Van de 8e afdeeling infanterie, de grootste der armee, zouden o. a. twee afdeelingen gevormd worden, waarvan het hier aanwezige flankeurbataillon en het depôt benevens het te Leeuwarden garnizoen houdende reservebataillon den naam van 8e afdeeling infanterie zoude behouden, terwijl er van het 1e 2e en 4e bataillon dier zelfde afdeeling, welke bataillons te Breda garnizoen houden, eene nieuwe afdeeling zoude worden gevormd. De naam *afdeeling* zoude tevens door dien van *regement* worden vervangen. Voor de waarschijnlijkheid hiervan durven wij echter niet zoo goed instaan, als voor die van de ontbinding der Militaire Akademie te Breda. Even als vroeger, zullen de kadetten der infanterie en kavallerie bij de korpsen worden ingedeeld, en die der artillerie en genie weder te Delft vereenigd worden.

— In den *Amsterdamschen Avondbode* leest men, onder dagteekening van den 5 September:

"Gisteren heeft de Hoogleeraar *Verdam*, als gecommitteerd door het Gouvernement tot het onderzoeken en beproeven van de locomotief, *de Snelheid*, bestemd tot het rijden op den ijzeren spoorweg van Amsterdam naar Haarlem, zich bevonden aan de station te Haarlem, ten einde dezen last te volvoeren.

"Nadat de stoomdrukking voor deze proef, in het gebouw aldaar, en in tegenwoordigheid van gezegden Hoogleeraar, de directie van den ijzeren spoorweg, in de daaraan verder verbonden personen, tot de gevorderde kracht was opgevoerd, en deze proef volkomen had voldaan, is de locomotief met een der rijtuigen in beweging gesteld, met de stoomdrukking die daaraan voor de gewone dienst zal worden gegeven, en is daarmede een proefrid gedaan van de station af, tot op den dijk te Halfweg, welke afstand in den tijd van *acht minuten* is afgelegd, waardoor de uitmuntende zamenstelling en werking van deze locomotief in allen deele gebleken is, tot groote voldoening van alle de daarbij tegenwoordig geweest zijnde personen.

"Deze proefrid heeft alzoo den besten uitslag en het uitzigt opgeleverd, dat de ridden van Amsterdam naar Haarlem of terug binnen de 20 minuten afgelegd zullen worden. Overigens zijn de herhaalde proefnemingen zoo wel voor de machines als voor den weg zelven nuttig; aan dezen laatsten brengt men nog die verbeteringen aan, voor welke hij vatbaar bevonden wordt. Van verzakking is nergens eenige zweem of spoor, en de bogten van den weg worden gaaf bereden; in één woord: alles beantwoordt volkomen aan de verwachting. Van tijd tot tijd worden nu ook meer waggons aangespannen. In het algemeen is het voorzigtig beraad, waarmede in alles wordt te werk gegaan, boven allen lof verheven."

— Een Amsterdamsche correspondent van het Fransche dagblad *le Temps*, sprekende over den brief van den Heer *Dirk Donker Curtius*, en het antwoord, hetwelk het *Handelsblad* daarop heeft gegeven, laat er op volgen: "Welke ook de gronden zijn, die door de voorstanders van het eene of andere gevoelen worden bijgebragt, is er een belangrijk feit te constateren, dat is namelijk, dat de openbare meening, op eene opmerkelijke wijze, is gaande gemaakt; eene ernstige wisseling van gedachten over de dierbaarste belangen des lands en van zijne ingezetenen is geopend; zelfs de wetgevende magt zal eindelijk de door haar aangenomen lijdelijkheid vaarwel moeten zeggen; de volgende zitting der Kamers zal dan ook eene der belangrijkste zijn, die men tot dus verre gehad heeft."

VLISSINGEN, *den* 9 *September*. Eergisteren arriveerde alhier, met Z. Ms. Stoomjagt *de Leeuw*, Z. K. H. Prins *Hendrik* en Gevolg.

— Zijner Majesteits fregat *de Ryn*, is, Zaturdag middag, uit de Dokhaven alhier, ter reede gehaald.

Gisteren is op de reede eene sloep, welke te digt onder de raderkassen van Zr. Ms. Stoomjagt *de Leeuw* kwam, omgeslagen, zonder dat er echter ongelukken door zijn veroorzaakt.

Ingezonden.

Mijn Heer de Redacteur der VLISSINGSCHE COURANT!

De *Middelburgsche Courant* heeft teregt begrepen dat zij niet wel deed, door niet een enkel woord te zeggen, van het door twee Zeeuwen gevormde, en reeds ter inzage, naar hooger hand, opgezondene plan, behelzende het maken eener nieuwe haven, het dempen van het Sloe en Bath, en wat verder meer moet worden gedaan, ter beantwoording aan het doel, om van de natuurlijke ligging van Zeeland, voor hetzelve een bron van welvaart te scheppen, dat, ter voorkoming van een totaal verval, zoo zeer ter goeder uur zoude zijn.

Ik ben het met u volkomen eens, dat hieromtrent wel degelijk iets diende gezegd te worden, en al is er juist nog geen concessie verleend, mag het publiek nogtans wel weten, dat men in Middelburg niet achterlijk wil zijn, in het beantwoorden der woorden van onzen geliefden Koning: « *Wijst mij den weg aan, om den staat van uwe Stad en uw Land te verbeteren!* »

Het is intusschen de *Middelburgsche Courant* te vergeven, die, uit vrees van geen waar nieuws te melden, er gewoonlijk in het geheel geen meldt.

Ofschoon niet nieuw, en in zich zelven geen wonderwerk, is het plan grootsch en een groot genie waardig. Ik huldig de bij mij, en bij de meeste Middelburgers zeker ook zeer goed bekende ontwerpen van hetzelve, en hoop van harte, hunne moeite, door aan hun verlangen te voldoen, bekroond te zien.

Het is echter zeker, dat het aan geene twee menschen gegeven is, om dusdanig groot werk tot stand te brengen; dat is, om zonder krachtdadige medewerking van het algemeen, en die van den gegoeden en invloedhebbenden in het bijzonder, een zoodanig plan uitgevoerd te krijgen. Ik zeg, invloedhebbenden; het zijn toch diegenen, die, door hunnen invloed en medewerking te verleenen, veel, zeer veel kunnen doen. Het benoodigde fonds te verkrijgen, zal geene moeite kosten, indien men invloed en medewerking heeft; de verkrijging van concessie, evenmin, doch niet zonder deze beide zaken. Door invloed en medewerking zal men concessie, geld, belangstellende deelneming van den Koning, van groote en kleine handelhuizen, van vreemden, met één woord, van alles wat tot de volvoering noodzakelijk is, bekomen. Men kan er Middelburg, uit haren kwijnenden staat, in eene winstgevende handelstad door herschapen. Men zal de zware nevel zien wegtrekken, om door de zon des voorspoeds vervangen te worden, die hare terugkaatsing alsdan zal vinden, op vrolijke gezigten, en uit de welvaartskroes gekleurde wangen, in plaats van, zoo als het, diep jammer genoeg, nu is, den kwijnenden trek van onspoed en achteruitgang op aller aangezigt te kunnen lezen.

Wij, Middelburgers van de middel- en mindere klasse, die alleen onzen welvaart, of liever gezegd, ons brood moeten vinden, in de voorspoed van alle inrigtingen, van welken aard ook, moeten ons dus wenden tot diegenen, die, door hunnen invloed en medewerking, ons eene dusdanige welvaart, ter instandhouding van ons algemeen, kunnen bezorgen, met ootmoedig verzoek, dat allen, die hiertoe in staat zijn, het hunne willen verleenen, om eene geheele stad, ik durf zeggen, eene geheele provincie, uit den staat van ondergang te redden, om duizenden uit hunnen kommervollen toestand te verlossen, met één woord, om het volslagen verderf van Zeeland en deszelfs bewoners, te ontgaan, door nu te helpen, door nu hunnen bijstand te verleenen, daar, waar het noodig is, om het waarlijk roemenswaardig plan van onze twee brave stadgenooten, die niets dan het algemeen welzijn beoogen, volvoerd te zien.

Gij *Voornamen!* gij *Rijken!* die door uwen stand en uw geld, veel, zeer veel kunt doen, U wordt eenen weg aangewezen, om krachtdadige hulp toe te brengen aan de opkomst van uwe geboortestad, waar ook nog de wieg en bakermat van uwe voorouders heeft gestaan. Wat schaad het u, eenige oogenblikken af te zonderen tot het werkzaam zijn, wanneer het dienstig kan zijn om uwe stadgenooten wel te doen? Wat schaad het u, eenig kapitaal af te zonderen, waarvan u dubbelen intrest zal geworden, daar u elke ontvangene rente zal herinneren, met het geld nut te hebben gesticht? Vele anderen uit ons Koningrijk zouden millioenen geven om dat te hebben, wat de natuur ons gaf; wij hebben van deze onze voordeelige ligging slechts toepasselijk partij te trekken, en ons is het voordeel, waar de bewoners van andere streken te vergeefs naar zouden trachten.

Menschenvrienden! vrienden der Maatschappij! Gij allen, die, hetzij door geld, hetzij door uwe begaafdheden, hetzij door uwen invloed, kunt medewerken aan deze schoone taak, het daarstellen eener bron van welvaart, toeft niet, waar gij raden kunt, vertraagt niet, waar men uwe tusschenkomst behoeft, en twijfelt niet, waar men uw geld noodig heeft; gij zult u beloond zien door het geluk van velen, en voldoening voor u zelven vinden in de verzekering van door ons en onze nazaten te worden gezegend.

MIDDELBURG, 5 September 1839. *Een Zeeuw.*

Mengelingen.

KOLONIE VAN MENNONITEN IN NIEUW-RUSLAND.

(Uit het Journal d'Odessa.)

Aan de beide oevers van de kleine rivier Molotchnia-Vodi hebben zich twee volkplantingen gevestigd. De regteroever bevat een aantal dorpen, bestaande uit Baders en Schwaben, doch aan den linkeroever heeft zich eene zeer belangrijke en bloeijende Kolonie gevestigd en reeds drie en veertig dorpen gesticht, welke geheel bestaat uit Mennoniten, bijna dezelfde godsdienst belijdende als de Doopsgezinden in Frankrijk. Van Hollandschen oorsprong zijnde, welke taal nog door hen gesproken wordt, hadden zij zich in het Noorden van Pruissen nedergezet, alwaar men hen in den jare 1784 tot de krijgsdienst wilde noodzaken. Toen had er eene eerste verhuizing plaats en de Kolonie Cortidza zetelde zich beneden de groote watervallen van den Dnieper, welke tegenwoordig uit 16 dorpen met 4251 inwoners bestaat. Dit had men aan *Catharina* II te danken.

In 1804 ontstond er eene tweede landverhuizing en de oevers van de Molotchnia-Vodi werden bevolkt. In 1820 verkreeg zij eene nieuwe uitbreiding, en op het einde van het jaar 1837 waren de 43 dorpen door 9561 ingezetenen bewoond, waarvan 984 familien tot de landbouwers behoorden. Deze Kolonie is bijzonder vooruitgegaan; zij maakt als het ware één groot gezin uit, waarvan alle leden broeders en allen even werkzaam zijn. Zij hebben hunne zeden in hare oorspronkelijke zuiverheid en eenvoudigheid bewaard; noch de rijkdom, noch de voortgang in beschaving heeft eenigen invloed op hare zedelijkheid uitgeoefend. Een reiziger, voor eenigen tijd die Kolonie bezoekende ontmoette een twintigjarigen jongeling, die tot eene der rijkste familien behoorde, en eene reis door Frankrijk, Zwitserland en Duitschland gedaan had. Teruggekeerd hervatte hij met den grootsten ijver met zijn' vader en broeders den boeren-arbeid, en liet zich niets op zijn meerder weten en ondervinding voorstaan. De landbouw gaat bij deze Mennoniten boven alles en zij hebben dien verwonderlijk verbeterd. Ware economisten zijnde, bij wie spaarzaamheid en volmaakte orde heerscht, worden zij bijna allen rijk. Alleen ten opzigte van meubelen en linnengoed schroomen zij geene uitgaven, en eene kagchel met porceleinen platen belegd, is het echte kenmerk van welvaart. Ieder doet zijn uiterste best, om tot dien trap van rijkdom te geraken. De inrigting van den maaltijd is overal dezelfde, de rijksten zoo wel als de minder gegoeden hebben nooit meer dan drie schotels op tafel: eene aardappelen- of vleeschsoep, een schotel gebraad of meelspijs en eene zeer groote kom met melk, uit welken gemeenschappelijk gegeten wordt.

De wijn is verbannen, en de melk vervangt bij hen werkelijk de plaats van de sorbet bij de Turken.

De vrouwen hebben hare kleeding nog in de oorspronkelijke eenvoudigheid behouden; het jak met een kort midden, eene blaauwe rok en voorschoot en eene kleine muts zonder versiersel, ter naauwernood het bovenste gedeelte van het hoofd bedekkende; waarbij zij het haar op de wijze der Chinezen dragen. Allen, zonder onderscheid, hebben dezelfde kleeding, en soms kan men de meesteres niet van de dochter of dienstmeid onderscheiden. Wat de mannen betreft, zij dragen met eenige wijziging de kleederdragt der Duitsche boeren.

De Mennonieten aan de Molotschnia-Vodi zijn zeer gastvrij, ontvangen de vreemdelingen zeer goed en hebben een meer openhartig karakter dan hunne medebroeders van Cortidza. Deze zijn overdreven zuinig, tot gierigheid toe, waardoor zij de pligten der gastvrijheid geheel uit het oog verliezen. Zij zijn zeer phlegmatiek en beraden zich minuten lang over de eenvoudigste zaak.

De Mennoniten hebben geene predikanten, want hunne leeraars zijn de oudsten en meest geachtsten des volks, die door de gemeente worden verkozen. Deze lezen des Zondags in den bijbel, prediken en zetten de gezangen in, welke dan gezamenlijk in koor worden gezongen.

De bouworde is in alle dorpen gelijk. De huizen zijn van hout of steen, hebben slechts eene verdieping, zijn door tuinen omringd en hebben een bevallig voorkomen, door hunne veelkleurige verf, gebeeldhouwde schoorsteenen en mooije stroo-daken, welke zoo fijn zijn als de Egyptische matten. Slechts drie of vier huizen onderscheiden zich van de anderen, door wat meer schilder- of beeldhouwwerk en een meer smaakvol hekwerk voor den tuin. De werklieden zijn onderling niet wangunstig; wordt een werk voor goed en nuttig erkend, dan nemen zij het allen gemeenschappelijk aan, zonder bijzondere voorwaarden.

De kolonie heeft 984 huisgezinnen, tot den boerenstand behoorende; het overige deel der bevolking bestaat uit allerlei soort van handwerkslieden, onder welke zeer schrandere menschen. Nog onlangs vond men een uitnemend werktuig uit, om koren te dorschen, gedreven wordende door twee paarden, een werkman en twee of drie vrouwen. Het kost in de kolonie 900 roebels. In de hoofdplaats Alpstadt heeft men ook een lakenfabrijk van zeven getouwen opgerigt; maar de werkloonen zijn overal zeer duur, daar bijna alle goede werklieden hun beroep opgeven, zoodra zij een sommetje hebben overgespaard, om daarmede den landbouw en veeteelt te kunnen aanvangen.

Ieder dorp heeft eene soort van schout (*Schultz*) en twee adjuncten, welke voor drie jaren worden aangesteld, tredende er telken jare maar een af, omdat de overblijvenden den nieuw aangestelden met den loop der zaken behoorlijk zouden bekend maken. In de hoofdplaats resideert een opperschout met zijne adjuncten, welke zonder appel in kleine geschillen oordeelen. De belangrijke zaken worden voor den raad gebragt, doch de criminele misdaden, die evenwel tot heden zonder voorbeeld zijn, behooren tot het ressort der Russische. De luiheid wordt met geldboete en arbeid ten voordeele voor de gemeente gestraft.

Ieder kolonist betaalt eene zekere grondbelasting en personeel tot bestrijding der uitgaven voor ambtenaren; daarenboven moet elk dorp zijn magazijn aanvullen en onderhouden, om te dienen in tijden van gebrek en nood. Al het vee is onder het bestuur van eenen opperherder, die het 's morgens uit den stal haalt en 's avonds weder derwaarts leidt. Sedert ... maken de merinosschapen de voorname bron van ... dom uit voor de kolonisten.

Het valt ligt te begrijpen dat de eenvoudigheid ... zeden, de matigheid, vlijt en ijver van deze Mennoniten, die zoodanig toenemen, dat telken vijf ... jaren er weder een nieuw dorp kan worden ... bouwd, eene welvaart heeft doen ontstaan; die ... grooter is dan bij overige kolonisten. De Schwaben en Baders toch kunnen daartoe niet geraken, ... bij een lekker leven geven zij zich aan den drank ... zij genieten meer, zij zijn gastvrij, maar ... minder verdiensten.

In de kolonie zijn 40 scholen, bevattende 230... lingen van beide geslachten, die onderwijs ont... in de Hoogduitsche taal, rekenkunde, geschied... aardrijkskunde; bovendien wordt in twee sch... Russische taal geleerd.

De Mennoniten genieten in den wezenlijken ... bijzondere bescherming van den Keizer, en hu... deren zijn voor altijd van militaire dienst v... In 1837 bezocht de Grootvorst Troonopvolger ... kolonie en de Keizer ontving te Simpheropol ... meeste onderscheiding den voornamen landbou... *nies*, een man inderdaad opmerkenswaardig do... ervarenheid en onvermoeide zorg tot bevordering ... het welzijn der volkplanting en in den voortgang ... beschaving bij zijne naburen. Het voorbeeld ... nijverheid en welvaart der Duitsche kolonien ... eenen grooten invloed uit op het geheel omliggend...

De Nogezen hebben reeds de voordeelen ge... de manier van leven en werken der Mennoniten ... thans hebben zij, dank zij de raadgevingen ... ijver van den heer *Cornies*, een dorp gesticht, ... *man* genaamd, en hetzelve ingerigt op de w... Duitsche dorpen. Tot belooning en aanmoediging ... ieder Nogees van het nieuwe dorp drie jaren ... steld van belasting. De Russen zelve van den ... dorpen gevoelen insgelijks, nadat zij bij de ... niten hebben gearbeid, bij hunnen terugkeer, ... zakelijkheid om hunne wijze van leven en landb... te veranderen. Wanneer, zoo als bijna zeker is, ... verandering voortgaat, hebben de kolonien zeer ... bijgedragen tot de toekomstige nijverheid van ... heele gedeelte van het Zuidelijk Rusland, en ... dubbel waardig de hooge bescherming, welke ... genwoordig genieten.

Zeetijdingen.

VLISSINGEN, den 9 *September*. Sedert den 6 deze... hier ter Reede gekomen:

Voor Antwerpen bestemd:

Antwerpen, J. Britton, van Londen, met passagiers ... *the Junior*, S. Tinney, van Richmond, met tabak; ... P. Menne; *de Commercie*, J. Larsen, beide van Odessa ... *Caroline*, R. Coombs, van St. Domingo, met koffij; ... Clark, van New-Castle, met stukgoederen; *Henriette*, ... van Livorno, met marmer; *the Ann*, J. Touzel, van ... met koffij; *le Charles*, B. Brides, van Lissabon, me... *daf*, *Adolph*, J. H. Ahrends, van Mathanzas, met ... *ine*, A. Schillon, van Odessa, met tarwe;

Van Antwerpen zijn de Schelde afgekomen en van ... naar Zee gezeild:

The Soho, T. Whitecombe, naar Londen, met passagiers ... goederen; *Catharina*, J. G. Juister, naar Embden; ... J. A. Bunnemeyer, naar Hamburg, beide met st... *Diana*, H. Vatrien, naar Hull, met vlas; *Ariosto*, R. ... naar New-York, met passagiers; *Benne*, J. A. Raine, ... Castle; *Linnea*, A. Ohlsen, naar Gothenburg; *Ann...* G. Sylvander, van Gamla Carlby; *Antoinette*, R. H. K... Londen; *Providentia*, F. Dilwittz, naar Rostock; ... Frahm, naar de Oostzee; *Anna Christense*, J. Christ... Noorwegen; *Amphitrite*, H. Rentz, naar Rostock; *St.* ... Nye; *Pallas*, J. C. Luytjens, beide naar de Oostzee, ... ballast; *Brugge*, T. Mooy, naar Hamburg, met ... stukgoederen.

Advertentien.

Heden behaagde het den Almagtigen, ... eenig DOCHTERTJE tot zich te nemen, in ... jeugdigen leeftijd van slechts 6 maanden.

VLISSINGEN, A. D. VAN...
7 September 1839. J. VAN BO...
Geb. FAGG...

Vrienden en Begunstigers gelieven ... meene als bijzondere kennisgeving aan...

AFVAART-UREN ...

STOOMBO...

De Schel...

September 1839.

Van Vlissingen.		ur. min.	Van Breskens.
Dingsdag 10,	's midd.	1.	Dingsdag 10, 's ...
Woensdag 11,	»	1.30	Woensdag 11,
Donderdag 12,	»	2.	Donderdag 12,
Vrijdag 13,	»	2.30	Vrijdag 13,
Zaturdag 14,	»	3.30	Zaturdag 14,
Zondag 15,	»	4.	Zondag 15,
Maandag 16,	's morg.	7.	Maandag 16, 's ...
	's midd.	5.	's ...

Ter Drukkerij van P. WEDTS DE SW...